

Fiscus mag geen privélokalen betreden zonder machtiging politierechter

Luc STOLLE

[NEWSLETTER januari 2013](#)

Tijdens een onaangekondigd bezoek betreden de fiscale ambtenaren een lokaal met een gemengd gebruik (deels kantoor, deels private bewoning) en onderzoeken zij de boeken die in dat lokaal aanwezig zijn. Op basis van dit onderzoek stelt de fiscus een navordering in. De belastingplichtige meent dat het bewijs ten onrechte is verkregen en dat de navordering nietig is.

De fiscus argumenteert dat de boekhouding zich in dat lokaal bevond, dat het betreden van het private lokaal toevallig gebeurde en dat de belastingplichtige daarvoor zelfs toestemming had gegeven.

Het Hof van Beroep te Antwerpen repliceert dat de vermelding in art. 61 § 1 WBTW «zonder verplaatsing » enkel tot doel heeft te benadrukken dat de belastingplichtige niet verplicht kan worden zich met zijn boeken en stukken tot bij de administratie te begeven; de administratie moet deze stukken ter plaatse komen inzien. Het artikel houdt evenwel niet in dat de fiscale ambtenaren zich voor de consultatie van deze boeken en stukken mogen begeven in particuliere woningen of bewoonde lokalen zonder te beschikken over een machtiging van de politierechter. Dit zou een miskenning uitmaken van artikel 63 WBTW.

Het Hof stelt zich ook de vraag in hoeverre de belastingplichtige werkelijk toestemming kon geven voor een betreding van privélokalen wanneer er sprake is van een onaangekondigd bezoek waarbij de controleambtenaren zich op het moment van hun vraag reeds in de bedrijfsruimten bevinden. In dergelijk geval kan, volgens het Hof, van een “volwaardige toestemming, die een rechterlijk machtiging kan vervangen, geen sprake zijn”. De werkwijze is dan ook strijdig met artikel 8 lid 1 van het EVRM en artikel 15 van de Grondwet.

Het Hof bevestigt het vonnis dat stelt dat deze werkwijze van de fiscale administratie tot gevolg heeft dat de fiscale vordering is vervallen wegens onrechtmatige bewijsgaring.

Antwerpen 4 december 2012